

ADVIES

2013-148

7 oktober 2013

Klacht afwijzen verzoek andere mentor en doubleren mede door onterechte verdenking van fraude

School laat leerling voor tweede keer doubleren, mede door volgens klager onterechte verdenking van fraude en leerling krijgt geen andere mentor, op zijn verzoek.

De Commissie acht het redelijk dat de school ondanks de spanningen tussen leerling en de mentor niet voor een andere mentor kon zorgen, omdat een mentor voor een hele groep is bestemd en dat er bovendien geen andere mogelijkheden waren binnen de school. De Commissie acht het verhaal van de leerling, dat een mentor toetsen die nog niet zijn nagekeken in handen van een leerling stelt, volstrekt onaannemelijk. Hiertegenover staat het verhaal van het College dat inhaaltoetsen altijd bij de mentor gemaakt moeten worden en dat dit feitelijk niet was gebeurd. Alles overziende acht de Commissie dit verhaal wel aannemelijk. Gelet op het bovenstaande acht de Commissie het niet onredelijk dat het College heeft vastgehouden aan haar besluit tot het niet bevorderen van de leerling naar leerjaar 3.

De Commissie acht de klacht ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 22 juli 2013, ontvangen op 23 juli 2013, heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen het D. College te D. (verder te noemen: het College). De klacht is in het bijzonder gericht tegen de heer T., docent, en mevrouw C., mentor.
- 1.2. Bij brief van 2 september 2013 heeft mevrouw R., directeur, mede namens de heer O., rector en lid van de algemene directie, een verweerschrift naar aanleiding van de klachtbrief ingediend.
- 1.3. Bij brief van 2 oktober 2013 heeft mevrouw mr. E. Moerman-Bootsma, werkzaam bij USG Legal Professionals, de klacht van klager aangevuld en nader toegelicht.
- 1.4. Op 7 oktober 2013 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te S., alwaar klager in persoon is verschenen, vergezeld door zijn zoon B.. Klager heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw mr. R. Arts, werkzaam bij USG Legal Professionals. Namens het bevoegd gezag is de heer Neven, voornoemd, verschenen. Het College heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw R., voornoemd, mevrouw C., voornoemd en mevrouw mr. E.M.L. Lanting.

2. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

1. Het eerste klachtonderdeel ziet op de bejegening van B. door de docenten. In het schooljaar 2012-2013 zit B. als doublant in leerjaar 2. Klager stelt dat zijn zoon het gevoel had dat hij niets goed kon doen bij de heer T., zijn docent en mevrouw C., zijn mentor. In dit verband stelt klager dat de heer T. leerlingen uitschold en zijn middelvinger opstak naar leerlingen. Daarnaast stelt klager dat mevrouw C. B. onheus bejegende. Er was sprake van een zodanig verstoorde verhouding dat B. op een gegeven moment heeft verzocht om een andere mentor dan mevrouw C.. Dit verzoek is niet gehonoreerd: er is dus geen rekening gehouden met de belangen van B., aldus klager.

2. Het tweede klachtonderdeel ziet op de beslissing van het College om B. niet naar leerjaar 3 te bevorderen. In dit verband stelt klager dat de ontrecte verdenking van fraude heeft bijgedragen aan het voornoemde besluit. Ook stelt klager dat het overzicht van de 'afwezigheidsmeldingen' niet correct is. Klager verwijst in dit verband naar de brief d.d. 30 september 2013 waarin een leerplichtambtenaar erkent dat het geen toegang krijgen tot de les geen verzuim is. Bureau Leerplicht heeft daarom 10 lesuren van de ongeoorloofde uren verzuim afgetrokken. Klager stelt verder dat zijn zoon soms zo'n last van hooikoorts had dat hij niet op school kon komen.

Daarnaast stelt klager dat een aantal cijfers van leerjaar 2 onjuist is, dan wel ten onrechte ontbreekt. Klager uit zijn bezwaren over de stelling van de school dat B. gefraudeerd zou hebben met twee toetsen van Engels. Klager betwist dit en stelt dat het College geen enkel bewijs van fraude heeft geleverd en dat deze twee toetsen derhalve ontrect met een cijfer 1 zijn gewaardeerd. De docent Engels, mevrouw E., heeft een 8, een 7.2 en een 7 gegeven. Vervolgens heeft mevrouw C. de toetsen opnieuw nagekeken en een 8.9, een 9 en een 9.5 gegeven. Als B. had gefraudeerd dan had hij de toetsen wel foutloos gemaakt. Klager vindt het verder onjuist dat mevrouw C. een aantal leerlingen één voor één uit de klas heeft gehaald om te vragen of B. aan hen toetsen Engels heeft willen verkopen. Klager meent dat het zeer onlogisch is dat B. de toetsen aan de leerlingen zou hebben verkocht, omdat die leerlingen de desbetreffende toetsen al gemaakt hadden. Met betrekking tot de ontbrekende toetsen stelt klager dat de twee toetsen voor Mens en Natuur niet klaar lagen, op het moment dat B. die wilde maken, terwijl de rest van zijn klas op schoolreisje was. Verder stelt klager dat zijn zoon de twee toetsen voor Gezondheid wel degelijk heeft gemaakt. B. betwist dat die twee toetsen nog thuis liggen.

Ten slotte geeft klager aan dat hij zich in de gesprekken met het College niet gehoord voelde en dat zijn zoon ten onrechte niet het gesprek op 10 juli 2013 met mevrouw R. heeft mogen bijwonen. Ten slotte benadrukt klager nog eens dat hij het niet eens is met beslissing van het College dat B. niet kan worden bevorderd naar leerjaar 3.

3. Standpunt van het College en het bevoegd gezag

Kort samengevat luidt het verweer namens het College en het bevoegd gezag als volgt.

Ad 1.

De docent en, mentor, verzuimcoördinator en teamleider hebben allen een intensieve begeleiding gegeven aan B. vanwege zijn hoge verzuim en de ontbrekende toetscijfers. De schoolleiding herkent het vermeende gedrag van "belagen en vernederen" door de docenten niet. Zij heeft de klachten onderzocht en zij betwist dat er sprake is geweest van onheuse bejegening van B. door de leerkrachten. Ook heeft de schoolleiding onderzoek gedaan naar aanleiding van klachten over het

taalgebruik van de heer T.. Zij is tot de conclusie gekomen dat er geen sprake was van grof taalgebruik, maar dat de heer T. soms wel stevig taalgebruik hanteerde. De school heeft de heer T. hierop aangesproken en stelt dat die actie tot verbetering heeft geleid. Ten aanzien van het verzoek van klager om een andere mentor stelt de school dat zij geen reden had om te twijfelen aan de goede bedoelingen van mevrouw C. en dat de andere LWOO klas bovendien geen ruimte bood voor wijziging van de mentor. De mentor is er namelijk voor de hele klas.

Ad 2.

In de loop van het schooljaar 2012-2013 dreigde voor B. een dubbele doublure in schooljaar 2. Eerder in het schooljaar 2012-2013 had het College al het Startcollege van het ROC geadviseerd. Omdat klager zijn zoon daar niet wilde aanmelden heeft het College, gelet op de leeftijd van B., zijn motivatie en blik op de toekomst, een plaats voor hem gereserveerd in leerjaar 2 van de techniekopleiding. B. heeft in het schooljaar 2012-2013 veel toetsen gemist en vele kansen die hem zijn geboden om die in te halen niet benut, aldus het College. De docenten hebben veel voor hem gedaan om hem een kans te bieden om dit leerjaar voldoende af te sluiten. Dit is helaas niet gelukt.

Vanwege zijn gedrag mocht B. niet mee op schoolreis en heeft hij die dag een toets voor Engels ingehaald. Het College stelt zich op het standpunt dat er concrete aanwijzingen zijn dat B. gefraudeerd heeft met twee eerdere toetsen van Engels. De toetsen die B. had gemist, mocht hij bij de mentor inhalen. Ter zitting heeft mevrouw C. aangegeven dat B. bij haar geen toets heeft zitten maken en zij stelt dat de toetsen ook niet meer in haar toetsmap lagen. Op 26 april 2013 heeft B. aan de docent Engels gevraagd of hij de toetsen, die hij had gemaakt mocht ophalen bij mevrouw C., zodat de leerkracht docent ze kon corrigeren. Mevrouw C. betwist dat B. toetsen bij haar heeft opgehaald of gemaakt.

Nadat dit verhaal bekend was geworden heeft de docent in overleg met de mentor en teamleider besloten om deze toetsen te becijferen met een één. In een gesprek nadien heeft B. niet willen toelichten hoe hij aan de toetsen was gekomen, waardoor de verdenking van fraude is blijven bestaan. De cijfers zijn vervolgens op een 1 vastgesteld.

Als gevolg van een 5 voor Engels, een 4 voor Gezondheid en een 3 voor Mens en Natuur blijft B. voor de tweede keer in leerjaar 2 zitten. Het College heeft dit op 9 juli 2013 aan klager medegedeeld. Op 10 juli 2013 heeft een gesprek plaatsgevonden met klager en diens broer. B. is niet toegelaten tot het gesprek, omdat er hierover een afspraak met klager was gemaakt. Het College stelt dat de bedoeling van het gesprek was om het vertrouwen in het College te herstellen en om de beste weg voor B. voor het schooljaar 2013-2014 te kiezen. Klager wenste echter alsnog overgang van B. naar leerjaar 3. Naar aanleiding van het gesprek heeft het College nogmaals onderzoek gedaan naar hetgeen was gebeurd met de cijfers van Gezondheid en Engels.

Na het gesprek gaf B. aan dat hij thuis nog twee cijfers had van een vak; die toetsen zijn echter nadien niet ontvangen. Een cijfer van Engels moest nog worden ingevoerd in het systeem. Het eindcijfer voor Engels wijzigde daardoor echter niet. Ook onderzoek naar de ontbrekende cijfers heeft geen nieuwe feiten opgeleverd. In periode 3 staan twee toetsen met een cijfer 1 genoteerd. Dit zijn de toetsen, die B. niet heeft ingehaald, ondanks alle pogingen van de docenten en mentor. De enen uit periode 2 bij Engels zijn als gevolg van de frauduleuze handelingen van B. gegeven. Ten slotte geeft het College aan dat in het geval de beide nog in te halen toetsen voor Gezondheid uit periode 3 toegevoegd kunnen worden, dit niet zodanig zal bijdragen dat het besluit over de niet bevordering van B. naar leerjaar 3

daardoor zou kunnen veranderen. Bij brief van 16 juli 2013 heeft het College aan klager laten weten dat er na zorgvuldig onderzoek geen reden is om het besluit tot het niet bevorderen van B. te herzien.

4. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking het eerste onderdeel van de klacht, dat ziet op het gedrag van de leerkrachten jegens B., overweegt de Commissie als volgt.

Gebleken is dat het College heeft erkend dat de heer T. zich in de klas soms van stevig taalgebruik bediende. De Commissie ziet geen aanleiding om hieraan consequenties te verbinden, omdat is gebleken dat het College al adequaat heeft gehandeld door met de heer T. hierover een gesprek aan te gaan.

Naar aanleiding van het dossier en de toelichting van partijen op zitting is de Commissie gebleken dat de verhouding tussen mevrouw C. en B. op een gegeven moment verstoord is geraakt. Dit lijkt met name te zijn ontstaan na het incident met de toetsen Engels. Voor zover klager stelt dat zijn verzoek om een andere mentor dan mevrouw C. niet is gehonoreerd door de school, overweegt de Commissie dat de school de reden hiervan voldoende en adequaat heeft toegelicht. De school heeft aangegeven dat zij ondanks de spanningen tussen B. en de mentor niet voor een andere mentor kon zorgen, omdat een mentor voor een hele groep is bestemd en dat er bovendien geen andere mogelijkheden waren binnen het College. De Commissie acht deze keuze van het College dan ook niet onredelijk. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond verklaard dient te worden.

Met betrekking het tweede onderdeel van de klacht, dat ziet op het besluit tot niet bevordering van B. naar leerjaar 3 en de daaraan ten grondslag liggende cijfers en vermeende fraude, overweegt de Commissie als volgt.

Allereerst merkt de Commissie op dat besluiten omtrent de overgang van leerlingen een eigen bevoegdheid van het College betreft. De Commissie dient een dergelijk besluit dan ook terughoudend te toetsen.

Gebleken is dat het College al eerder in het schooljaar aan B. en diens vader signalen heeft afgegeven dat een tweede doublure in leerjaar 2 dreigde en dat een andere vorm van onderwijs, zoals het Startcollege van het ROC, wellicht meer passend was voor B..

Ter zitting is gebleken dat partijen uiteenlopende standpunten hebben over een aantal cijfers van B. in leerjaar 2. Klager is verbolgen over het feit dat het College zijn zoon frauduleus handelen heeft verweten. Klager stelt dat de vermeende fraude in grote mate heeft bijgedragen aan het blijven zitten van B. in leerjaar 2.

Ter zitting heeft mevrouw C. aangegeven dat B. 3 toetsen Engels bij de vakdocent heeft ingeleverd, terwijl hij deze toetsen niet van haar persoonlijk uitgereikt heeft gekregen om ze te maken en deze toetsen ook niet in haar bijzijn heeft gemaakt. Ten slotte stelt mevrouw C. dat zij de reeds gemaakte toetsen ook niet aan B. heeft gegeven, zodat hij ze bij de docent Engels kon inleveren.

Ter zitting heeft B. aangegeven dat hij de toetsen op een begeleidingsuur bij mevrouw C. had gemaakt en op een gegeven moment aan de docent Engels heeft gevraagd of hij de toetsen bij mevrouw C. mocht ophalen.

Vaststaat dat B. drie toetsen Engels, die nog niet waren nagekeken, heeft ingeleverd bij de docent Engels. De Commissie acht het verhaal van B., dat een mentor toetsen die nog niet zijn nagekeken in handen van een leerling stelt, volstrekt onaannemelijk. Het ligt immers niet voor de hand dat het College het toestaat dat een leerling zonder toezicht van een medewerker van het College ongecontroleerd toetsen kan invullen, aanvullen of wijzigen. Hiertegenover staat het verhaal van het College dat inhaaltoetsen altijd bij de mentor gemaakt moeten worden en dat dit feitelijk niet was gebeurd. Alles overziende acht de Commissie dit verhaal wel aannemelijk.

Ter zitting is verder gebleken dat de stelling, dat B. twee toetsen nog thuis zou hebben, op een misverstand blijkt te berusten. Ter zitting heeft B. verklaard dat hij geen toetsen thuis heeft liggen.

In de zogenoemde registratie van uren heeft het College alle uren, die B. feitelijk heeft bijgewoond, geregistreerd. Gebleken is dat daar geen onjuistheden in zitten, maar dat de leerplichtambtenaar daar kennelijk een andere uitleg aan heeft gegeven. Gebleken is dat B. 10 lessen de klas niet in mocht. Uit de brief van de leerplichtambtenaar van 30 september 2013 blijkt dat zij met B. had afgesproken dat er daarom 10 lesuren van de 43 ongeoorloofde uren zouden worden afgetrokken. Het College bestempelt dit als ongeoorloofd verzuim, omdat zij stelt dat B. de les had kunnen bijwonen als hij excuses had aangeboden. Verder registreert het College zowel geoorloofd als ongeoorloofd verzuim. De Commissie beschouwt dit hoogstens als een kwestie van verschil in uitleg tussen de leerplichtambtenaar en het College. De Commissie is van oordeel dat dit verschil in uitleg niet ter zake doet, nu vaststaat dat B. in beide gevallen de lessen niet feitelijk heeft bijgewoond.

Gelet op het bovenstaande acht de Commissie het niet onredelijk dat het College heeft vastgehouden aan haar besluit tot het niet bevorderen van B. naar leerjaar 3.

Hetgeen overigens door klager is aangevoerd kan niet leiden tot gegrondheid van de klacht. De klacht dient dan ook ongegrond verklaard te worden.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachtonderdelen

De Commissie verklaart de klachtonderdelen:

- ongegrond.

6. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 25 september 2013 door mevrouw mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede de heer E.M. Schippers BSc en de heer drs. M.R.A. Luijpen als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.